

A PÉNZVILÁG

GAZDASÁGPOLITIKAI HETILAP

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
Budapest, IX. ker., Boráros-tér 6. szám
Telefon: József 67

SZERKESZTI
RONA LAJOS

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:
Fél évre 50 korona
Egész évre 100 korona
Egy szám ára 2 korona

A VÉKA ALÓL

CSEREHIVATALT követel a valuta számára Luzatti, a kitűnő olasz, akinek fejtegetései bizonyos ujszerűséget tüntetnek fel az ántánt-politikusok gondolkodásában. Azt mondja, hogy a győztesek épen a pénzügyi téren erőszakoló rendszerrel még mélyebbre kergetik az anarchia lejtőjén a világot. Az ántánt-politikusok lassankint belátták, hogy a béke revizióra szorul területi, aztán gazdasági szempontból és most halljuk, hogy már a pénzügyi szempontot is felfedezték. A brüsszeli konferencia ugyan két szónoka ugyanezen tanakodott és semmi eredményt nem ért el, vagy nem akart elérni. Luzatti most úgy véli, hogy a valuta-kérdést meg lehetne oldani, ha a különböző valutákat új nemzetközi értékre lehetne becsereélni. Ószintén szólva, nem igen tudunk a csodákban hinni és egyben természetesnek tartjuk, hogy a koldusabb ország a nemzetközi valutából is többet vesz el a polgáraitól adó, vám, monopolium és még ki tudná felsorolni mi mindenféle címen. Hiába, mi úgy tanultuk meg az életben, hogy akinek papírban van a vagyona, az is gazdag ember, ha sok van neki és a koldus koldus marad, ha aranyban hiányzik is a vagyona. A Luzatti cserebankja sem menti meg a világot, amely csak akkor kapja vissza a régi boldog, szép időket, ha annyit termel, mint termelt akkor, amikor két krajcár volt a két korona hetvenes zsemlye.

*

A FÖLDGÁZ szenzációját, amellyel mikulási örömet szereztek nekünk, hetek előtt *A Pénzvilág* is boldogan fel akarta tálalni. Akkor rajtnak kívül eső okokból nem írhattuk meg és ma nem rekriminálunk, mert ma is jól esik az örömhírrrel foglalkozni. Kétségtelen, hogy a kurdesibráki és letenyei lelet óriási nyeresége lesz a vacogós fogu országnak, de legfőként a gazdasági életnek, a megindítandó gépeknek, amelyek esztendőök óta pihennek. Hiszen mai állandóan javuló széntermelésünk mellett is megmarad a helyzet, hogy szénszükségletünk 80 millió mázsa, termelésünk pedig az elképzelhető legjobb esetben is csak 45 millió mázsa. Ha a pécsi bányákat visszakapjuk, még akkor is 25 millió mázsa hiányunk lesz. A trianoni béke ellen lázító számok ezek, de él ebben az országban a hit, hogy a trianoni békét csak mi magunk tudjuk megváltoztatni. Ime talán elérkeztünk az első etapphoz, amikor szerencsés kézzel a föld méhéből kaparjuk ki azt a gazdagságot, amelyet kegyetlenül elszedtek tőlünk. A kurdesibráki és letenyei furások komoly lépések lesznek Nagy-Magyarország felé.

*

A VILLAMOS VASUTAKAT cserben hagyta a francia tőke. Nincs ma már megint pénz, amellyel meg lehetne váltani. De talán egy ilyen szerencsétlen ötlettől kímélte meg ez az esemény Budapest közönséget, amely nemes buzgalmában és profit-gyűlölő elkeseredésében képes lett volna még egy deficités vállalatot a nyakába varrni. A francia tőke szabadkózik, különböző udvariassági szövegeket hullat

visszavonulása alkalmából. Valószínű azonban, hogy a derék franciák megriadtak attól a hangtól, ahogyan nálunk az idegen tőkéről, kereskedelemről, pénzről, üzletről kezdenek beszélni. Csodálatos valami a tőke, amelynek olyan érző csápjai vannak, hogy még a gondolatokból is tud olvasni.

És most halljuk, hogy Rubinek miniszter a vagyonadó helyett külföldi kölcsönt proponál. Talán igaza is van, de akkor jó lesz egy kicsit halkabban beszélni. Vagy ami még jobb lenne, csináljuk meg, hogy aki gazdasági dolgokhoz nem ért, ne is beszéljen róla.

Tisztességes kereskedelmet!

A Pénzvilág számára írta:

Sándor Pál

nemzetgyűlési képviselő, az OMKE elnöke

A háboru nemesak emberekben és javakban pusztított. Ami sokkal rosszabb és fájdalmasabb: megrontotta, meglazította, aláásta az erkölcsöket. Mint minden háboru. Az alacsony emberi szenvedélyek, melyek rendesen a materialisztikus világ nézet felé gravitálnak, mint romboló elemek erőt vettek a társadalom egyedein, kiirtották az ideális gondolkozást és csak a pillanatnyi jólétet, sokszor az ökölrel való előretörést tartották szem előtt. A gyors, munkanélküli, könnyű kereset Mohamed hetedik mennyországát jelentette, a földi javak megszerzése, halmozása lett az emberiség iránytűje, az aranyborju istenítése ismét uralkodó pogány vallássá vált.

Ne tegyünk különbséget osztályok, vallásfelekezetek, foglalkozások között. Akinek módjában volt, akinek alkalmá volt, az résztvett ebben a boszorkánytáncban. Ha kivételek voltak, ezek csak erősítették a szabályt. Hiszen láttunk Jellinek Morton ügyeket, láthattuk a külföldön fölburjánzott botrányokat, a vagyonok mentési akcióját az uralkodóházaktól kezdve a siberiek moeskos munkájáig. Láttuk óriási vagyonok felhalmozódását, s tőzsomszédságukban a legirtózatossabb szegénységet. A gazdag, a hivatalnok, mindmind anyagi javakért küzd és ha az erkölcs a rövidébet is huzza, ki törődik ma az ilyen csekélységgel! Fő a kereset, a munkanélküli gyors kereset, a gondtól való szabadulás, a legnagyobb vagyonnak is minél halmozottabb gyarapítása.

Nincs ez másképpen a kiscgazdáknál sem. Ezeknél van a föld, az arany, az ezüst, a szőrme és minden jó. Ezek is csak a *profiter de l'occasion* elvét vallják, mert aki nem rendelkezik földdel, földet akar, akinek földje van, többet akar, akinek több van, az még többet akar.

Az egyedüli bűnös azonban a kereskedő marad. A kereskedő uzsorázott, a kereskedő kizsákmányolt, esalt és visszaélt. Egy percig sem mondom, hogy ez nem történt meg a háboru alatt és után is. A kereskedő sem volt jobb, mint a társadalom többi rétege. Kihasznlalta a konjunkturát s voltak

olyanok, akik visszaélték vele, de hogy egyedül ők vádolhatók, ezt már tagadásba kell vennem. A magyar kereskedelmet is lázba hozta a beteg háborus irányzat, ám az a rész, mely a háboru megkezdésekor is kereskedő volt, egészében tisztességes maradt. De volt a kereskedelemnek succursusa: akik a háboru alatt lettek kereskedők, akik látva a konjunkturát, beledobták magukat az aranyhegyet ígérő konjunkturába, olyanok, kik odaérkezettek az államhatalom gépezetéhez, akik így többet tudtak, láttak és befolyással rendelkeztek. Még élénken emlékezem azokra az időkre, mindjárt a háboru kezdetén volt, mikor elsőrangú kereskedők felajánlották raktáraikból a hadügyi szükségleteknek egy részét és visszautasították őket, de már a rákövetkező napokon ügynökök keresték fel ezeket a kereskedőket, akik dupla árért kérték a hadügy részére az árukat. Arisztokraták, kétes híri nők, pincérek voltak a legkeresettebb közbenjárók. És még ma is vigan jönnek a kereskedők büroiba egyének, akik kész kiviteli engedélyeket drága pénzen kínálnak és el is helyeznek.

Mindezek a jelenségek gondolkodóba kell, hogy ejtsenek minden hazafiasan érző embert. Ez nem maradhat így! A magyar kereskedelemnek legvitalisabb érdeke, hogy segítse talpraállítani a közerkölcsöket. A kereskedelem vértete a régi világban a „*Treu und Glauben*“ volt és ezt minden erővel újra érvényre kell juttatni. A tisztességes kereskedelemnek ki kell küszöbölnie körzetéből azokat, akiket csak kereskedőknek neveznek, de nem azok. Nekünk kell az erkölcsöt ismét arra a piedesztálra emelni, amely nélkülözhetetlen egy vivódó nemzetnek életerejéhez.

Hiszen oly óriási perspektívák előtt állunk. A Kelet és Nyugat között mi vagyunk hivatva megteremteni és istápolni a közvetítést. Tág terünk nyilik a munkára. A magyar kereskedelemnek volt mindig a német mellett a legtöbb invenciója és szorgalomban, érelyes kitartásban sem maradt el. Hitele a külföldön intakt és ha látni fogják, hogy mi a kereskedelmi be-

376

esületet arra a polcra helyeztük vissza, amelyen a háboru előtt volt, és kiküszöböljük körünkből a selejtes, betódult kapzsi elemeket, sőt üldözzük őket, akkor meg fogjuk szerezni pályánknak a közmegebecsülést és országunknak az építő munka lehetőségét, amelyet joggal várhat tőlünk.

Az államtól pedig azt várjuk, hogy el fog távolodni beteg szövetkezeti ázalag-irányzatától, ami nem más, mint központosítás, illetéktelen haszon és befolyásolás, a nemes szövetkezeti eszme lejáratása és illetéktelen pénzügyi elemek hamis lobogó alatti sáfárkodása.

Báró Szterényi József a kereskedelem sérelmeiről

A teljes gazdasági szabadságot és az egyenlő elbánást követeli

Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés vasárnap Sándor Pál elnöklésével nagyfontosságú ankétet rendezett a tranzító-forgalomról. Ennek az ülésnek kimagasló pontja volt báró Szterényi József beszéde, amelyet az ülésen készített jegyzeteink alapján a következőkben van módunkban bő kivonatban ismertetni:

Báró Szterényi József, mint a Külkereskedelmi Szövetség elnöke szólalt fel.

— Az ankétek természete — mondotta — különösen nálunk Magyarországon, a szónoklatokban jut kifejezésre. Én, mint a régi gyakorlat embere, az ökröt a szarvánál szeretem megfogni és megállítani ott, ahol szükséges. Méltóztassanak a kereskedelem sérelmeit úgy tagozni és úgy beállítani, amint azok a valóságban vannak,

(Törlés.)

— Ez ellen a magyar kereskedelemnek egyesült erővel kell küzdenie és nemcsak azokat kell kizárnia a soraiból, akik a kereskedelmi etika anyagi része ellen vétének, hanem azokat is ostromolni kell, akik kicsinyes, pillanatnyi haszonért a céh-becsület ellen vétének és pillanatnyi előnyökért feláldozzák az egész kereskedelem érdekeit.

— Ha a politika szükségesnek mondja, hogy a be- és kivitel korlátoltsága következtében bizonyos szervek fenntartandók, én azt teljesen megérttem, mert ez beletalál ebbe a rendszerbe, amelyet a törvényhozás termében ostromlunk és fogunk ostromolni, amely rendszer az összesség rovására privilégiumokból áll és amely szükségképpen a legvadabb korrupcióra kell, hogy vezessen, amint-hogy mindenütt a világon erre vezetett, ahol hasonló rendszer volt.

— És másképp áll a helyzet a bürokrácia szempontjából, amelynek függetlennek kell lennie minden politikai változástól, ha nem

akarunk Románia és hasonló államok sorsára jutni, amely minden kormányváltozásnál kieseréli a bürokráciát és magára a bürokráciára is a saját maga bélyegét nyomja.

— Tiltakozom minden erőmmel az ellen, hogy egyes dédelgetett szervezeteket továbbra is fenntartsunk azon a címen, hogy a korlátolt be- és kiviteli forgalom miatt azokra szükség volna. Nézzünk szembe a dolgokkal. Első tétel az, hogy a közélettel szembe a legszükségesebb cikkeket kivéve semmilyen korlátolt forgalomnak nincs helye. A közélettel szembe a legfontosabb cikkei tekintetében mindaddig, amíg a világgazdaságban a termelés kisebb lesz, mint a fogyasztás, — ami a háborus visszasságok következtében természetesen néhány évig tart — a korlátolt gazdaság feltétlenül fenntartandó. Amint azonban ezt a határt lezártuk, a teljes gazdasági szabadságot követeltem s egyenlő elbánást az egész vonalon. Ha pedig a megbukott kompenzációs rendszer helyett a kontingens-rendszert kívánja a kormány behozni, akkor tessék a rendelkezésre álló mennyiséget az egész legális kereskedelem rendelkezésére boesítani egyenlő mértékben, a szabad szindikálás alapján, nem pedig úgy, hogy kiragadunk egy csoportot a kedvelt cégek sorából altruisztikus szövetkezetek címen és ezekre ruházzuk az összes kedvezményeket és ezeknek száz és száz milliónyi haszon biztosításával tönkretesszük a legális kereskedelmet. A valuta feljavítása is csak a kereskedelem szabadsága útján, a kereskedelemnek a nemzetközi forgalomba való bekapcsolhatása útján lehetséges.

— Itt van még az a nagy kérdés, hogy miképpen tudnák önök kiküszöbölni maguk közül azokat az elemeket, amelyek a kereskedelem összességének érdeke ellen olyan kirívó módon cselekszenek. Ama intézkedések mellett, amelyeket önök joggal követelnek a kormánytól, a saját eszközeikkel való akció ezzel legalább is egyenrangú fontosságú lesz. Mindama szervek, amelyek ma az összesség rovására üzik a privilegizált kereskedelmet, önmagukban összeomló kártyavárak lesznek abban a pillanatban, amint a szabadkereskedelmet kivívjuk és megint önök bojkottálják a kereskedelmi életben azokat, akik a kereskedelem összességének rovására dolgoztak. A saját táborbeli ellenség a legveszedelmesebb. A háboruban is ezen a ponton omlottunk össze. És ha a kereskedelem nem tudja kivívni a maga jogait, ebben na... része lesz annak is, hogy saját táborában férgék vannak, amelyek a saját fáját rágják s amelyek a magyar kereskedelmet tönkreteszik.

GUTTMANN GÉZA

BANKÜZLETE

BUDAPEST, V., SZABADSÁG-TÉR 6. SZÁM.

Értékpapírok vétele és eladása, előleg értékpapírokra, külföldi ércpénzek, devizák vétele és eladása.

Elfogad tőzsdei megbízásokat a budapesti és wieni tőzsdére.

Egy mondat, amely kormányválságot csinál

Két nyilatkozat a pénzügyminiszter leszavazásáról

Kormányválság kerekedett egyetlen mondat miatt, amely nem volt Ereké képviselő ur inye szerint való és amelyhez báró Korányi pénzügyminiszter ur igen szigorúan ragaszkodott. A politikában az ilyesmit pikantériának, robbanásnak, kormánybukásnak, pártválságnak és mi mindennek nézik, ebből a szempontból beszélnek róla és boldogan keverik a kártyát, amelyből új adut-kat akarnak napvilágra hozni. A miniszter- és kormánybuktató mondat pedig senki sem törődik, azt beledobták a papirkosárba, mint valami haszontalan lomot. Pedig arról a mondatról, annak a Pénzügyi Központról szóló törvényből való hiányáról érdemes is és kell is beszélni. Szinte fontosabb ennek a mondatnak a léte, vagy nem léte, mint maga a kormányválság, amely gazdasági irányban, amikor az ország egész jövőjét ez határozhatja meg, aligha hoz változásokat. A nevezetes 16-ik szakasz azonban óriási jelentőségű.

A törvényből kihagyott részeknek az volt a célja, hogy ezentúl csak a negyven millió koronánál nagyobb tőkájű pénzügyintézetek alakulását engedhesse meg a Pénzügyi Központ javaslatára kivételes közérdekű esetekben a pénzügyminiszter. Az Ereké-féle kihagyás megszünteti ezt a korlátozást, ami azt jelenti, hogy új pénzügyintézeteket alapítani a jövőben épen úgy lehet, mint eddig lehetett.

Báró Korányi Frigyes számára mélységes csapás volt az a leszavaztatás, amelynek eredete nyilván téves eredetű volt, mert hiszen Ereké és azok, akik vele szavaztak, a keresztény pénzügyintézetek jövőbeli alapíthatóságát vagy az alapítás lehetetlenségét tartották szem előtt, de nem számoltak azzal, hogy Csonka-Magyarországon ma már a pénzügyintézetek óriási tömege, mintegy nyolcszáz pénzügyintézet működik. A Pénzügyvilágot elsősorban a leszavazásban a törvényjavaslat sorsa érdekelt és épen ezért megkérdezte Ugron Gábor volt minisztert, hogy mit tart a javaslat ilyen módosításáról. A következő választ kaptuk:

— Meg tudom érteni Korányi báró érzékenységét, mert érezni kell, hogy szinte az egész törvényjavaslat ezért az egy mondatért készült. Csonka-Magyarországon a pénzügyintézetek úgy elszaporodtak, hogy igazán gátat kell vetni végre a gründolási kedvnek. Korányi báró tehát természetesen igen nagy súlyt helyezett ennek a szakasznak az elfogadására, amely nélkül a javaslat nem teljes és amely nélkül nem lehet megakadályozni a pénzügyintézetek féktelen elszaporodását.

Megkérdeztük Sándor Pál nemzetgyűlési képviselőt is, aki viszont ezeket mondta:

— Az Ereké-féle módosítás feltétlenül célt tévesztett. Abból a feltevésből eredt, hogy a javaslat megakadályozza a keresztény bankok alapítását, mikor a keresztény gazdasági erők most kezdenek szervezkedni. Ezzel szemben a javaslat inkriminált és most már kihagyott szakaszának az volt a célja, hogy épen a meggazdagodott emberek apró, többnyire nyuzásra alapított vállalkozásait hiusítsa meg. Komoly tőkével alapított bankok alapításának így is meg lett volna a lehetősége, hiszen a pénzügyminiszter engedélyt adhatott volna rá. Most pedig a módosítással azt érték el, hogy a jövőben is az alapíthat és olyan tőkével alapíthat bankot, aki akar és ki milyennel rendelkezik.

Ezzel szemben — és ezt érdemes leszögezni — komoly pénzügyi körökben találkozunk olyan felfogással, amely azt mondja, hogy tárgyi tekintetben teljesen igaza volt Ereké Károlynak. Ezt a teljes gazdasági szabadság hívei mondják. Szerintük újabb gazdasági korlátozások törvénybeiktatására nincs többé szükség, hiszen már ott kellene tartanunk végre, hogy minden gazdasági szabadságunkat visszaállíthassuk. Ha a törvény megtiltotta volna — és a Pénzügyi Központ a pénzügyminiszterrel együtt nem adhatott volna ez alól felmentést — a negyven millió aluli alapításokat, akkor a vidéken a még tényleg közérdekű alapítások is lehetlenné váltak volna, mert a vidéken nem szokás negyven millió fölötti tőkékkel dolgozni. Maga a budapesti kereskedelmi és iparkamara is eleve még az elmúlt nyáron állást foglalt emez intézkedése ellen, mert szerinte a pénzügyintézetek alapítását

elegendő módon korlátozza a Pénzintézeti Központtól szóló 1916. évi törvény, amely szerint öt éven belül husz millió koronánál kisebb alaptőkéjű pénzintézetek nem alapíthatók.

Több ezer vagon áru vesztegel a szűk királyhidai pályaudvaron

A Hoffmann S. V.-cég nyilatkozata

Két hét óta a Magyar Államvasutak, az osztrák vasutak tiltó rendelete folytán, élelmiszereken kívül semmiféle árut nem vehetnek föl, még romlandó élelmiszert sem. Ez a rendelkezés gyökerestől felborította kiviteli kereskedelmünket és az áruforgalom lebonyolításában óriási nehézségeket okozott. A kár, amit az ország szenved, máris sok millióra rug és ha a kormány gyorsan nem találja meg a forgalmi kérdés megoldásának módját, szinte katasztrofális veszteség sujtja amugy is legyöngült, megsanyargatott közgazdasági életünket. Fölhalmozva, egymás hegyén-hátán *vagontételekben hevernek az áruk a józsefvárosi és a határ-állomásig minden pályaudvaron*, anélkül, hogy a továbbállításra a legkisebb reménység lenne. Az osztrák követség részéről ugyan azt az információt kaptuk, hogy az osztrák államvasutak december 5-én a forgalmi korlátozást feloldják, azonban e pillanatig — sajnos — *semmiféle intézkedés ez irányban nem történt.*

A Pénzvilág legnagyobb szállító-cégünkhöz, az Interkontinentale név alatt ismert Hoffmann S. V. vállalatának igazgatójához fordult, aki a következő fölvilágosítást adta:

— A forgalmi bajokat három körülmény idézte elő: a szénhiány, a mozdonyhiány és a vagonhiány. Romániával és Jugoszláviával egyes relációkban nincs még egyezmény s ezért a lebonyolítás cserekecsik útján történik, vagyis minden *megrakott kocsiért üres kocsi kell adnunk.* Egyetlen ut maradt nyitva a külföld felé: a *királyhidai*, ezen az állomáson pedig, amelynek szűk befogadóképessége van, az áruk úgy feltorlódtak, hogy *a forgalmat itt egyelőre föl kellett függeszteni.* Ezerszámra várnak a vagonárak kivitelre és behozatalra. Mi főleg gabonaneműeket és burgonyát, továbbá babot, borsót, kölest, árpakását szállítanánk, a külföld pedig fűszer- és gyarmatarúkat, továbbá textil és egyéb ipari cikkeket.

— A helyzet olyan szomorú, hogy ha hirtelen meg is szűnnék a forgalmi zavar, rövid időn belül újabb zavarok keletkeznek. Azt lehetne mondani, hogy négyhétről négyhétre megismétlődnek a forgalmi korlátozások. Emiatt van a folytonos árutorlódás.

— Ami a *Délivasuton* való szállítást illetné, ezt két okból mellőzik kereskedőink. Először azért, mert a szállítás ezen az *uton drágább*, másodsor, mert körülményesebb és hosszadalmasabb, tehát a feleknek nem konvenial.

— Hátra lenne még a *dunai ut*, de most a víz sekélysege és a múlt héten tapasztalt jégzajlás miatt a teherhajózást teljesen beszüntették.

— A forgalom ilyen nagyfokú bizonytalanságának természetesen káros hatása van a kereskedelemre. A felek nem tudnak kalkulálni s minthogy a szállítás lehetőségei kiszámíthatatlanok, tartózkodnak egy a vételtől, mint az eladástól. Végeredményében a forgalom korlátozása a vállalkozásnak és ezzel a gazdasági élet vérkeringésének lényeges megapadását vonja maga után.

BUDAPESTI

TŐZSDE-ALMANACH

X. évfolyam,

Megjelenik ez év végén gazdag tartalommal.

Szerkesztik: **Róna Lajos**, a Pénzvilág felelős szerkesztője és **Dacsó Emil**, a Fővárosi Hírlap felelős szerkesztője.

Előfizetési és hirdetési megrendeléseket máris elfogad a kiadóhivatal IX. Boráros-tér 6.

Telefon József 67 és 137—15.

Negyedszázados ujságirói működése

alkalmából üdvözljük *Sárkány Béla* közgazdászt, lapunk munkatársát és alábbiakban hozzuk lapunk számára írt emlékezését:

A „Pénzvilág” érdemes szerkesztője, aki régi jó pajtásom, interjút kér tőlem... Tőlem, aki egy emberöltőn keresztül egyebet sem tettem, minthogy másokat interjuzoltam. *Róna Lajos* barátom bizonyára úgy gondolkozott, hogy ez a *Sárkány*, aki annyi miniszter, bank- és egyéb direktor előszobájában várakozott néhány szóra, néhány sorra, egy interju sorai között tán kiönti a lelkét s felpanaszolja, hogy milyen nehéz dolog azokkal az ugynevezett nagy emberekkel a közgazdasági szerkesztőknek boldogulni... Hát ebben igaza is van. Nagyon nehéz. Mert nekünk abból, amit a miniszter, meg a direktor mond, *azt kell kihámozni, — amit nem akart mondani*, nekünk közgazdasági ujságiróknak az a fontos, amit a bankdirektor *el akar hallgatni*, nem pedig az, amit több-kevesebb szóval, udvariasan, nyájasan, a diplomata minden csalafintaságával, az üzletember minden raffimentjével elmond.

Nagyon sok bankdirektor türi türelmesen, hogy az ujságiró vallatóra fogja, valóságos szócsaták folynak közöttük, a legtöbbszörrel nem bírnak, a legtöbbje kivédi a legügyesebb támadást is bent a párnázott ajtók mögött s a nagy tranzakciók reménybeli szenzációja összezsugorodik jelentéktelen semmitmondó frázissá, — amelyért nem volt érdemes — az előszobában várakozni.

De aztán vannak olyanok, akiket csak fel kell huzni és lepergetetik mondókájukat, többet is, mint amit az ujságiró tudni akart.

Böbeszédü különösen akkor, *ha nem a maga dolgáról van szó*, mert én mindig azt tapasztaltam, hogy a *Kereskedelmi Bank* érdekes és féltve őrzött titkait, nem *Lánczy*, a *Hitelbankét* nem *Ullmann*, a *Leszámitolóét* nem *Beck* Marcel, a *Magyar Bankét* valamikor régen nem *Krausz* Simi mondja el, a sorrendbe belefurakodik valami jámbor *összevisszaság*, amely felett az ujságiró köteles diszkrétciója órkodik hiven — becsülettel.

Macaulay mondja, valahol Angliában három rendet ismert: a koronát, a felsőházat, az alsóházat, de van egy negyedik, az ujságirók kasztja, ez pedig hatalmasabb, mint a három együttvéve. Hát ennek a hatalomnak az árnyékában huzódunk meg mi ujságirók a legkisebbtől a legnagyobbig, ez a hatalom nyitja meg előttünk a miniszterek, a direktorok dolgozó-szobájának szárnyas-ajtóit, de nyugodt lelkiismerettel merem állítani, hogy ezzel a hatalommal mi magyar ujságirók mindig csínyján bántunk, nem koptattuk el, *felhasználtuk. — de nem használtuk el.*

Ez a mi sikereink, ami szenzációink titka, amelyeknek megszerzéséhez sokkal több fáradság, türelem, várakozás, szaladgálás kell, mint amennyit az ujságolvasó el is tud képzelni. Ebből a fáradságból, türelemből, várakozásból tevődik össze az ujság, ezt csinálja minden kollégám, ezt csinálom én is több mint harminc esztendeje...

Látod szerkesztő ur, nem akartam interjút írni s mi lett belőle? Interju, elmondtam azt, amit én közgazdasági zsurnalistáskodásom alatt tapasztaltam. Nem sok, de érd be ennyivel s az én meleg kézszorításommal, hogy a *Pénzvilág* hasábjain helyet szorítottál ennyinek is.

Változatlan barátsággal igaz hived,
Sárkány Béla.

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal:
Budapest, IX., Boráros-tér 6. szám

Vegye elő fajegyét,

melyre eddig egy grammnyi tüzelőt sem kapott, vegye elő, asszonyom, ha még megvan, ha bosszuságában, fájdalomában rég el nem dobta, szét nem tépte. Vegye elő ezt az értéktelen és hasznavehetetlennek bizonyult nyomtatványt s menjen vele a Margithidra. De korán keljen, mert szürkülettől-déltájig legalább 786 svábot kell megszólítania, míg a 787-ik végre megbizik az Ön kifáradt, kétségbeesett arculatában és *átveszi Öntől a fajegyét*... azzal, hogy szállít Önnek a még negyven métermázsas tüzifa beváltására „kiállított” papirdarabért, illetve métermázsánként 500, azaz Ötszáz koronakért 40 métermázsas kemény, száraz fából aprított tüzelőt; ha ebben megállapodtak, akkor elmegy szépen, mondjuk, Ziegler Jánossal a Vilmos császár-ut 10 alá s ott bemutatják ezt a minden Ziegler Jánosoknál kéznél lévő

Pilisvörösvár község Előljárósága.

Községi bizonyítvány.

Bizonyítjuk, hogy *Ziegler János* pilisvörösvári lakos 40 q. azaz Negyven q saját tulajdonát képező fáját Budapestre szállítja eladás céljából.

Igazoljuk egyben, hogy fentnevezett fára községünkben szükség nincsen.

Pilisvörösvár, 1920 nov. hó 28-án.

Olvaszhatatlan aláírás Schaffer Lőrinc
kijó h. bíró

okmányt, odaadják a még 40 mázsára „jó” teljes és használatlan fajegyét s akkor kap ott a sváb egy névre — mondjuk özv. Tóth Kálmánné részére — szóló jogositványt arra, hogy a fa Budapestre, Szegényház-utca 10. Önnel beszélhető legyen.

Hogy a sváb a hivatalban (Vilmos császár-ut 10.) azt beszéli be az illetékes tisztviselőnek, hogy egy szekéren csak 5 mázsát bír szállítani, tehát 8 szekérré szóló utalványt kap a 40 métermázsára: ez annyiban érdekes, amennyiben a sváb a 8 szekéren 80 mázsát is behoz, tehát ebből is látjuk, hogy: *van fa.*

Van. Ön kap a 80 méterből 40-et a jegyéért és az 500 koronáért. A másik 40 mázsát pedig eladja a sváb annak, aki nem szerezte meg a jogositványt, úgy mint Ön a fajegyét és a fél-rapi fáradozása árán, ellenben megfizeti a svábnak külön az Ön fajegyével szerzett beszállítási jogositványát. Az ilyen — főfájás nélküli — fáért a gazdag emberek hihetetlen magas, közel 1000 koronás árakat is fizetnek. A sváb ilyenkor a rizikót fizeteti meg, mert ha a jogositvány a Szegényház-utca 10. szám alá Tóth Kálmánné részére szól, akkor a sváb nem rakhatja le a fát az Alveg-utca 410 alatt, mert felírja a rendőr... A gazdag ember pedig megfizeti a kényelmet és az időnyerést.

De mit csinálnak a szegény emberek, akik sem ezer, sőt még ötszáz koronát sem adhatnak 100 kiló fáért? Mit csinálnak azok a szegény emberek? Ezt a kérdést nem szabad választás nélkül hagynunk. Hiszen szegény ember ebben a másfélmillió városban sokkal több van, mint ahogy Önök azt képzelik, tisztelt Fővárosi Tanács!

Pedig ezek a szegény emberek fa nélkül és tanácstalanul állanak és szenvednek! Ezeket a szegény embereket fával ellátni: *fontosabb és sürgősebb, mint a kormányválság megoldása.*

Szerény nézetünk szerint helyesebb volna a fent elmondott, bemutatott, sőt, immár rendszerré vált eljárás helyett Pilisvörösvárról az összes Ziegler Jánosoktól, Budakeszről az összes Schmidt Györgyöktől, de Pomázról és Hídegytől, meg az összes pestvidéki falvakból az eladásra, illetve feleslegre halmozott fát akár szekéren, akár vasuton a város részére mind, egy utolsó kilóig a városi gyűjtőtelepre behordatni és onnan a szegény embereknek *ingyen, vagy egy minimális áron kiosztatni*, mert ellenkező esetben egy-egy helyen igen sok lesz a fa, míg a másik helyen igen sok lesz a beteg. A fa beszerzésére és elosztására jobban kell vigyáznunk, mint eddig, mert még előttünk van a tél az összes veszedelmeivel és rémeivel és épp a szénhiány miatt korlátozott vasuti forgalom egy akadállyal több arra, hogy fát messzebb vidékről vonaton hozhassunk.

Ki a vidékre, Tisztelt Városatyák s be a fát a perifériákról De a város hozza be s ne a svábok, s a város adja el s ne a svábok és akkor talán az a rengeteg fa, amely naponként Budapestre szekereken bejön, mégis becsületos elosztással és becsületesebb áron kerül az inségesekekhez.

íj. Széll Mihály

RÓNA ERNŐ
BANKÜZLETE

V., ALKOTMÁNY-UTCA 4. SZÁM.

TELEFONSZÁM 125.

HIREK

Kálmán Henrik, az Angol-Magyar bank ügyvezető-igazgatója, Bécsben és Pozsonyban folytatott jelentős üzleti tárgyalásainak befejezése után visszaérkezett Budapestre. Jó helyről halljuk, hogy **Kálmán Henrik** az Angol-Magyar banknak több nagyszabású üzleti tervét hozta ismét tető alá s különösen Pozsonyban ért el nagy sikereket. Tárgyalásainak eredménye várhatóan még e hó folyamán publikáltatni fog és jelentékenyen öregbíteni fogja azt a köztudatot, hogy az Angol-Magyar-bank Magyarország leghatalmasabb, a szép és modern alkotásokat legsűrűbben produkáló bankja lett.

Ingyen-részvények a Trustnál. A *Pénzvilág* már közölte, hogy a Hitelbank villamossági vállalata (Trust) az Arad-Hegyalja-i villamos vasutat 10 millió leiert eladta egy román érdekeltségnek. Az így nyert nagy hasznot a Részvényvillamos most részvényeseinek juttatja oly módon, hogy felemeli az alaptőkét és minden régi részvényre egy új részvényt ad, pénzbeli megfizetés nélkül. Erre a hírre a beavatottak a keddi tőzsdén ismét vásárolni kezdték a Trust-részvényeket.

Személyi hír. Malomipari körökben élénk részvétellel tárgyalják **Elek** Oszkárnak, a Budapest-Vidéki Malmom vezérigazgatójának betegségét. A rendkívül kedves modoru, népszerű vezérigazgatót már vagy két hónapja nélkülözik a szakkörök és a főváros előkelő társasága. Súlyosabb betegség támadta meg orvul és ágyba döntötte. **Hüll** és **Engel** professzorok **Polgár** főorvossal és **bárá** **Eiselsberg** világhírű bécsi sebészrel egyetemben, aki a héten a beteg látogatására Budapestre jött, mindent elkövetnek, hogy a szimpatikus vezérigazgatót mielőbb talpraállítsák. Örömmel halljuk, hogy erre minden remény megvan és **Elek** Oszkár most már egészen rövid idő múlva újra átveheti a Budapesti Malmom Rt. vezetésének irányítását.

Tranzakciók a Mercurnál. A *Mercur* Általános Váltóüzlet r.-t. igazgatósága számos új pénzügyi műveletet készített elő, amelyek a **Berger** Mór vezetése mellett működő, gyönyörűen fejlődő bankintézetet agilitásáról tesznek tanúságot. Beavatott helyen szerzett értesülésünk szerint a tranzakciók sorába tartozik a **Pálhuta** Üveggyár, valamint az **Általános Faipar Rt. tőkeemelése** és a két vállalat részvényeinek a **tőzsdén való kottirozhatása**. Új tranzakció készül a bank érdekköréhez tartozó **Océan Halkonzervegyárnél** is. E műveletekkel kapcsolatban maga a *Mercur* 50 millió koronára fogja felemelni alaptőkéjét. **Berger** Mór vezérigazgató a küszöbön álló pénzügyi műveletek ügyében tíz napon keresztül tárgyalt a bécsi Mercurnal és szép üzleti terveit megkapta a jóváhagyást.

Híresztelések Fónagy Aladarról. Egyes lapok azt a hírt közölték, hogy **Fónagy** Aladár szerepet vállal a **Hazai Bank** által Wienben legközelebb létesítendő bankintézetnél.

A *Pénzvilág* publikálta először, hogy **Kónyi** Hugó, a Hazai Bank ügyvezető-igazgatója ismételen tárgyalt Bécsben a Hazai Takaréka és a Hazai Bank által létesítendő ottani intézetről. E tárgyalások közben Kónyi többször érintkezett Fónagy Aladarral, akihez régi barátság fűzi. Bizonyos közös tervek megvalósításának eszméje is fölmerült, de arról szó sincsen, hogy Fónagy Aladár a Hazai Bank bécsi alapításánál aktív szerepet kívánna vállalni. Kónyi Hugó különben még nem fejezte be bécsi tárgyalásait, mert a Hazai Takaréknak és Hazai Banknak a bécsi piacon leendő elhelyezkedésére vonatkozóan különböző tervek merültek föl. Kónyi Hugó a tárgyalások folytatására legközelebb ismét Wienbe utazik.

A Földhitelbank részvényei a tőzsdén. A tőkeemelés befejezése után a **Földhitelbank r.-t.** részvényeit bevezetik a budapesti tőzsdére. A bevezetéssel a Földhitelbank igazgatósága a **Krausz** és **Bettelheim** bankcégét bízza meg. A Földhitelbank részvénye az utolsó héten több, mint 1000 koronával emelkedett s a papír árfolyama jelenleg 5000 korona fölött áll.

Neumann Gábor, a Depositenbank vezérigazgató-helyettese üzleti tárgyalások folytatása céljából e hét végén Budapestre érkezik.

Nagy mozgalom Lichtig-részvényekben. A Neuschloss-Lichtig-gyár tőkeemelési műveletének befejezése után a vállalat részvényei meglehetősen csöndesen feküdtek a budapesti börze forgalmában. Tudott dollog volt azonban, hogy **Lichtig** S. Géza részint **Hollandiában**, részint **Varsóban** egészen kivételes koncepciójú tervek megvalósításán fáradozik. A hollandiai terv már tető alatt van, Varsóban pedig befejezés előtt állnak a kedvező tárgyalások. A tőzsde e tranzakció jelentőségét néhány nap alatt a részvények több mint 500 koronás áremelésével honorálta. Külön „kreclije” támadt a Lichtignek, a papirokban folytonosan a leglázasabb üzlet van. A Lichtig-részvények híveinek reménykedése a 2200 korona körüli kurzussal (így áll a Lichtig, mikor e sorokat írjuk) még koránt sincsen kielégítve. Három ezer koronát meghaladó árfolyamot jósolnak, még pedig a közeli jövőre.

A **Hermes bank**, amelynek készülő tranzakciójáról márt hírt adtunk, értesülésünk szerint a jövő hét esütörtökjén **bárá** **Ullmann** Adolf elnöke alatt megtartandó igazgatósági ülésén fogja elhatározni tőkeemelését. Egyidejűen a Hermes-bank derék tisztviselői kara körében számos kinevezés és előléptetés lesz.

Mi van az Izzó körül? Az „Egyesült izzó-lámpa és villamossági r.-t.” papírjai az utolsó napokban páratlan keresletnek örvendenek. Ehhez képest az Izzó árfolyama rohamosan emelkedett. Ez a nagyszerűen berendezett iparvállalat a Pesti Magyar Kereskedelmi Bank érdekeltségéhez tartozik és ugyanazt a kariért futja be a börzén, mint ennek az intézetnek többi vállalata: a Telefon, a Klotild, a Győri Olaj és a Vasutforgalmi. Értesülésünk szerint az Izzó-lámpa r.-t. és a Telefongyár **Romániában és Jugoszláviában két milliárd korona befektetéssel hatalmas telepeket létesít.** Beavatottak úgy tudják, hogy az Izzó és a Telefon mai árfolyama még csak megközelítőleg sem juttatja kifejezésre e két vállalat papírjainak belső értékét. Ugy az Izzóban, mint a Telefonban új meg új szencziókat várnak.

Zürich változatlanul: 1:40. Figyelmeztette olvasóit a *Pénzvilág*, hogy a november 20-iki devizarendelet, más szóval a koronaátutalások korlátozása óta a zürichi kurzus nem a belföldi magyar koronát, hanem a külföldön rekedt, nem szaporítható koronát fejezi ki. Információnk helyességét megerősítette a napról-napra jelentett svájci árfolyás. A magyar **külföldi** korona négy-öt napon keresztül változatlanul 1:40 svájci frank. Ez az eredmény előrelátható volt. A pénzügyminiszteri rendelet valósággal megmerevítette a külföldi koronát, amely arra van ítélve, hogy meddó maradjon. A kedves cigánymondás: „apád, anyád idegyűjjön” a külföldi magyar koronára nem alkalmazható. Az az áru pedig, amiben se szaporulat, se fogyatéknincsen, csakhamar elveszti azt a rugalmasságát, amely az árban fejeződik ki. A deviza világpiacon fájdalmasan csattanós választ adott az átutalási rendeletre, amely minden nyomosabb ok nélkül megbénítja a külfölddel való egészséges pénzforgalmat. A kurzus tehát nem akar változni Zürichben. Budapest pedig függetlenítette magát a zürichi kurzustól. Az értéktőzsde hatalmas közönsége esalhatatlan érzékkel igazodott el az átutalási rendelet paragrafusai között és erőteljes nyomással fölfelé szökkenett a kurzus-raffinériával ideig-óráig lenyomott árfolyamok. (Zürich ujabban, sajnos, már ismét 1.32%.)

Mibe kerül a nyomtatópapír? Az állami papirelosztó bizottság huszonkét vagon u. n. lapos nyomtatópapírost gyűjtött össze néhány hónap alatt. Ennek a mennyiségnek egy részét a kereskedelmi minisztériumon keresztül hivataloknak juttatták és különféle állami nyomtatványokra használták föl. Tizenkét vagonát a szabad forgalom számára szabadították föl. Ez a szabad forgalom azonban korántsem értelmezendő úgy, hogy a papírost azoknak adják, akik többet kínáltak érte. Szó sincs róla. Megint kiváltságos és kedvezményezett helyekre jut a régóta várt nyomtatópapír s akinek nem tetszik az orra, az kénytelen továbbra is kéz alatt vásárolni méregdrága áron. Ma már egy kiló közönséges, simitatlan papír 48–50 korona, a simított nyomópapír pedig 50–60 korona súly, illetve minőség szerint. Kár, hogy a politikát, amikor még egyetlen betű sincs rája nyomtatva.

Sonnenfeld Lajos, az Országos Fatermelő r.-t. elnök-vezérigazgatója az Országos Fatermelő évi közgyűlésére Budapestre érkezett. Sonnenfeld hétfőn ismét visszautazott Bécsbe.

Bevezetik a tőzsdére a Fővárosi Sör-részvényt. A **Hazai bank** igazgatósága elhatározta az érdekköréhez tartozó **Fővárosi Sörfőző r.-t.** részvényeinek a budapesti tőzsdén való kottirozhatását. A bevezetés valószínűen még ebben az esztendőben megtörténik. Terve vette a Hazai bank a **Kühnel-féle** gépgyári részvényeknek a tőzsdén való jegyeztetését is.

A Budapesti Malmom részvényei a tőzsdén. Arról értesülünk, hogy a Budapesti Malmom r.-t. részvényeinek a budapesti tőzsdén való kottirozhatása aktuális lett. A malomiparban jelentékeny szerepet játszó vállalat az utóbbi időben **Elek** Oszkár vezetése mellett oly kedvező üzleti eredményeket ért el, hogy a közönség nyilván szívesen fogja vásárolni a vállalat részvényeit. A Budapest-Vidéki Malmom r.-t. üzletkörüéhez eddig a solymári, monori, üllői és a kőrösi malmok tartoznak, de további gőzmalomok és rokonvállalatok megszerzése is folyamatban van. Szakkörökben jól ismerik a Malmom r.-t. malom üzemének kiváló teljesítményét.

A **Magyar-Olasz bank r.-t.** szombathelyi fiókja működését december hó 9-én megkezdte. A bankfiók vezetésére a budapesti központból **Weltz** Jenő igazgató delegáltott.

Új részvények a tőzsdén. A tőzsdetanács december hó 7-én **Végh** Károly elnöklésével tartott ülésén elrendelte a Magyar Földhitelintézet 4½%-os szabályozási és talajjavítási zálogleveleinek, továbbá a Püspöki uradalmi borpince, Vác r.-t. és a Különleges építési és faipari r.-t. Budapest részvényeinek tőzsdéi lajstromozását és jegyzését.

A **Nemzeti Pénzváltó Részvénytársaság** ma tartott igazgatósági ülésén az intézet eddigi cégvezetőjét, **Derzsy** Géza urat aligazgatóvá nevezte ki.

KRÓNIKA

PÉNZÜGY

Kinevezések a Hazai Banknál. A **Hazai Bank** igazgatósága legutóbbi ülésén dr. **Hoch** József, dr. **Verzár** Kálmán aligazgatókat igazgatókká, **Székler** Mórt, **Neumann** Bélát és **Morvay** Istvánt aligazgatókká, **Agoston** Oszkár tőzsdeintézőt, **Balázs** László igazgatósági titkárt, **Lukáts** Károlyt és **Kálmán** Móricot cégvezetőkké nevezte ki.

Tőkeemelések. A **Király Automobil R.-T.** december 19-én tartandó rendkívüli közgyűlésén felemeli alaptőkéjét és egyúttal határozni fognak a Budapest-Ujpest Szállítási R.-T. (BUSz) belovadási ajánlata fölött. — Tőkét emel a Magyar Általános Takarékpénztár vállalata, a **Magyar Általános Bank** is és ez ügyben december 13-án tartja rendkívüli közgyűlését.

A Földhitelbank tőkeemelése. A **Földhitelbank Részvénytársaság** igazgatósága elhatározta az intézet harmincemillió koronát kitevő alaptőkéjének hatvan ezer darab kétszáz koronás névértékű részvény kibocsátása által **negyvenkét millió koronára való fölemelését**. A banknak ezt a tőkeemelését szükségessé teszik a nagyarányú mező- és erdőgazdasági ipari vállalkozások, amelyek a bank vezetésével állanak; továbbá azoknak az újabb terveknek megvalósítása, amelyek bekapcsolódnak a banknak a közlelemzés megjavítására irányuló akcióiba. A tőkeemelés részleteit az e hó 16-ára összehívott közgyűlés fogja megállapítani.

Megszűnik a Központi Parcellázóbank. A **Központi Parcellázó Bank R.-T.**, a Mándy-banknak ez a halvaszületett leányvállalata, e hó 16-án közgyűlést tart, ahol kimondják a részvénytársaság felszámolását, illetve beolvasztását az **Általános Mezőgazdasági és Kereskedelmi Részvénytársaságba**. Az ifjú korában elhunyt Parcellázóbank emlékét senki, még **Mándy** Lajos sem fogja kegyelettel megőrizni.

A **Pénzügyi Központ** e hó 21-én d. e. 11 órakor a Vigadóban tartja harmadik rendes közgyűlését.

A Kereskedelmi Hitelbank tőkeemelése. A **Magyar Kereskedelmi Hitelbank R.-T.** rendkívül közgyűlése az alaptőkét 30 millióról 45 millióra emelte fel. A régi részvényeseknek 3:1 arányban elővételi joguk van 380 koronás árfolyamon, mely folyó hó 11-ig bezárólag gyakorolható. Az igazgatóság új tagján **Guhl** Oszkár zürichi nagyiparos választotta meg.

A **Kereskedelmi Bank Szombathelyen.** A Pesti Magyar Kereskedelmi Bank érdekközösséget létesített Szombathelyen a Vas megyei Takarékpénztárral.

A Magyar élet- és járadék biztosító intézet december 15-én rendkívüli közgyűlést tart, melyen az igazgatóság az intézet üzletkörüének kiterjesztésére vonatkozó javaslatot tesz és ennek megfelelően az alapszabályokat módosítja.

IPAR

A **Telefongyár r.-t.** folyó hó 6-án tartotta évi rendes közgyűlését, mely elhatározta, hogy az 1918–1919. üzletévre 30 korona, az 1919–1920. üzletévre 40 korona fizetessék osztalékkul és a részvénytőke 10 millió koronára emeltessék fel. Minden 7 régi részvényre 2 új részvény vehető át részvényenként 500 koronáért.

A **Budapesti Iparbank r.-t.** november 30-án rendkívüli közgyűlést tartott, mely a társaság alaptőkéjének 4 millió koronáról 10 millió koronára való fölemelését határozta el oly módon, hogy 2 régi részvényre 3 új 200 korona névértékű részvény vehető át 250 koronás áron. Az elővételi jogot december 15-ig lehet gyakorolni az intézet pénztáránál.

Az **Országos Fatermelő közgyűlése.** Az Országos Fatermelő R.-T. közgyűlése az 1918. és 1919. évekre vonatkozólag az igazgatóság által előterjesztett zárszámadást és mérleget jóváhagyta. A mérleg 9 millió alaptőke mellett, mely időközben 30 millió koronára felemeltetett, 3,590.489.39 korona tiszta hasznot mutat ki. A közgyűlés elhatározta, hogy ezen hasznóból részvényenként 42 korona osztalékot fizet, mely folyó hó 10-től kezdve a Magyar-Olasz Bank főpénztáránál (Nádor-utca 16. fog. kifizettetni. A felmentvény megadása után az igazgatóság és felügyelőbizottság eddigi tagjait újra megválasztották.

Az **Országos Fatermelő új részvényei.** Az Országos Fatermelő Részvénytársaság közli, hogy a Magyar Országos Bank által kibocsájtott ideiglenes részvényutalványait az Országos Fatermelő R.-T. saját pénztáránál (V. Sas-utca 1.) szelvényivel ellátott végleges részvényre kicseréli.

A **Budai Cementgyár tőkeemelése.** A **Budai Cementgyár R.-T.**, a Magyar Általános Ingatlanbank affilált vállalata, december 13-án rendkívüli közgyűlést tart alaptőkéjének felemelése ügyében.

A szerkesztésért és kiadásért felelős:

RÓNA LAJOS

Kiadja: A Pénzvilág Lapkiadó és Nyomdai R.-T.